

Σαββάτω, 30 Ἀπριλίῃ 1832.

Αρ. 914 ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Τὸ Πρωτόκλητον Ἀρκαδίαν Πρωτόκλητον
Δικαστήριον, ὡς Ἐμπειρικόν,

Ἀναγνώσαν τὴν ἀπὸ 30 τῆ παύσαντος Δεκεμβρίου 1831 ἀναφράν τῆ δικτῆς ὑπ' Αρ. 488 πράξεως τῆ Πρωτοκλήτου τέτου δι. ριθέντος Κυρίῃ Γεωργίου Κ. Πονηροπέλου ἐπιτροποδικαστῆ ἐπὶ τῆς πτωχεύσεως τῆ Κ. Δημητρίῃ Σκεντσοπέλου, δι' ἧς ἀναφράει, ὅτι τῆ πτωχεύσαντος αἱ δανεισταὶ μ' ὅλον ὅτι ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως πράξεως ἡ κηρυχθεῖσα προθεσμία αὐτῶν διὰ τῆς Ἐφημερίδος ἐκ πολλοῦ παρελήθε, καὶ δὲν ἐπαρυσιάθησαν, ἐξαγτῆται τῆ Δικαστηρίῃ, ἵνα ἐκ δευτέρῃ προσκληθῶσιν οὗτοι, κ. τ. λ.

Σκεπτόμενον.

Ὅτι ἡ αἴτησις τῆ ἀναφερομένου συμμερφούται μετὰ τὸ ὅ, τι ὑπαγρεύει τὸ ἀρθρον 511 τῆ κεφαλαιῆς 3 τῆ τρίτης βιβλίου τῆ Ἐμπορικῆς Γαλλικῆς κώδικος·
Δηλοποιεῖ.

1. Προσκαλεῖται καὶ αὖθις οἱ ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆ Κράτης δανεισταὶ τῆ Κ. Δημητρίῃ Σκεντσοπέλου, ἵνα διὰ προθεσμίας δύο μηνῶν μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς παρῆσης διὰ τῆς Γεν. Ἐφημερίδος ἐμφανισθῶσιν εἰς τὸ Δικαστήριον τέτο προσωπικῶς, ἢ διὰ ν. μίμων ἐπιτρέπωντων, καὶ παρυσιάσωσι τὰς τίτλους των, διὰ νὰ νομιμοποιηθῶσι κτλ.

2. Παρελθούσης δὲ τῆς προθεσμίας ταύτης, τὸ Δικαστήριον θέλει ἐκκαθαρίσει τὴν περισταίαν τῆ πτωχεύσαντος, καὶ παρακαταθήσει αὐτὴν εἰς τὸ γραφεῖον τε διὰ τὸ τέλος τῆ νὰ ἦναι ἀποκλεισμένοι οἱ δανεισταὶ, καὶ ἐλεύθερος ὁ ὀφειλέτης τῆ εἰς αὐτὸς περισσότερα ὀφλήματός τε.

Ἡ παρῆσα πράξις θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γεν. Ἐφημερίδος εἰς γνώσιν τῶν παντῶθεν δανειστῶν διὰ τὰ τέλη τῆς δικαστικῆς.

Ἐν Ἀρκαδίᾳ, τὴν 2 Ἰανουαρίῃ 1832.

Ὁ Πρόεδρος Ι. ΚΩΤΑΚΗΣ.

Ὁ Γραμ. Κ. Α. Κασελόπουλος.

Αρ. 4884 ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Τὸ Πρωτόκλητον Ἀργεὺς καὶ Ναυπλίας.

Ἐπειδὴ ὁ Κύριος Πέτρος Ἀναγνωστόπουλος, ἐπιτρο-

πος τῆ Κ. Σωτηρίῃ Ζαχαροπέλου ἐπαρυσίασε τὴν 8 τῆ ἐνεσῶτος εἰς τὸ Δικαστήριον τέτο ἀγωγὴν κατὰ τῆ Κ. Ἀναστασίῃ Βεργάρεως, συνωδευμένην μετὰ δύο ἑγγράφα, ἀπαγτῶν παρ' αὐτῆ.

1. Γρόσια τεσσάρων χιλιάδων κατατεθέντα ἀπὸ τὸν ἐντολέα τε διὰ νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς τὴν μεταξὺ τῆς, τῆ Γεωργίου Λιάμη καὶ τῆ διαληφθέντος Βεργάρεως ἐμπορικῆς ἐταιρείαν.

2. Τὸ ἀνῆκον εἰς τὸν αὐτὸν ἐντολέα τε μέρος τῆ κέρδους, τὸ ὅποιον ἐπρόκυψεν ἐκ τῆς ἐμπορικῆς ταύτης ἐταιρείας.

Ἐπειδὴ ὁ διαληφθεὶς Βεργάρις ἀνεχώρησεν ἐξ Ἀργεὺς, καὶ ἀγνοεῖται ἡ διεύθυνσίς τε.

Προσκαλεῖται ἡ Ἀστυνομία Ἀργεὺς νὰ διακηρύξη μεγαλοφώνως κατὰ τὴν πόλιν Ἀργεὺς δι' ἀστυνομικῆς ὑπηρετίας, ὅτι ὁ διαληφθεὶς Βεργάρις ὀφείλει νὰ ἀπολογηθῇ ἐντὸς 24 ἡμερῶν, ἀφ' ἧς τὸ παρὸν πρόγραμμα καταχωρηθῇ εἰς τὴν Γεν. Ἐφημερίδα· εἰδὲ μὴ, θέλει λάβει χώραν τὰ παρὰ τῆ νόμου διαταττόμενα.

Ἀντίγραφα τῆ παρόντος νὰ κολληθῶσιν εἰς τὴν θύραν τῆ Δικαστηρίῃ τέτε, ἄλλο εἰς ἐκείνην τῆς ἐν Ἀργεὺς τελευταίας κατοικίας τῆ ἀπόντος Βεργάρεως, ἄλλο νὰ κοινοποιηθῇ εἰς τὸν πλησιέστερον συγγενῇ τε, καὶ ἄλλο εἰς τὸν ἐκδίτην τῆς Γεν. Ἐφημερίδος, διὰ νὰ τὸ καταχωρήσῃ εἰς τὴν αὐτὴν Ἐφημερίδα.

Ἐν Ναυπλίᾳ, τῇ 9 Ἰανουαρίῃ 1832.

Ὁ Πρόεδρος Χ. ΜΗΛΙΑΝΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Π. Α. Κυπαρίσσης.

Αρ. 989 ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Τὸ Πρωτόκλητον Σκοπέλου κτλ.

Ὁ Κ. Χ. Φαρήνας Ἀσπροποταμίτης πάροικος Αἰγίνης δι' ἀγωγῆς τε τῶν 13 Ἰανουαρίῃ 1831 ἀνήγαγεν ἐνώπιον τῆ βήματος τέτε τὴν Κυρίαν Παρασκευὴν χήραν τῆ ἐνταῦθα ἀποθανόντος γνησίῃ ἀδελφῇ αὐτῆ Κ. Φαρήνα ὡς κατακρατῆσαν τὴν ἐσίαν τε, τὴν ὁποίαν ἀπαγτῆ κατὰ κληρονομικὸν δίκαιον.

Τὸ Δικαστήριον, κοινοποιῆσαν ἀντίγραφον τῆς ἀγωγῆς πρὸς τὴν ἐναγομένην, ἐγνωστοποίησε συγχρό-

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διατάττει.

Α. Ο Κ. Διονύσιος Τριανταφύλλης διορίζεται Αστυνομός
Θεσσαλονίκης αντί του Κ. Σ. Σιλβέστρου.

Β. Ο Γραμματέας της Επικρατείας να ενεργήσῃ τὸ πα-
ρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 21 Ἀπριλίου 1832.

Ὁ Πρόεδρος Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ, Δ. ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ,
Α. ΖΑΪΜΗΣ, Γ. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Κ. ΜΠΟΤΣΑΡΗΣ, Α. ΜΕ-
ΤΑΞΑΣ, Δ. ΠΑΛΠΟΥΤΑΣ.

Ὁ Γραμματέας της Επικρατείας Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΣ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διατάττει.

Α. Ο Κ. Σωτήριος Λαμπριάδης διορίζεται Αστυνομός
Βοστίτσας.

Β. Ο Γραμματέας της Επικρατείας να ενεργήσῃ τὸ πα-
ρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 23 Ἀπριλίου 1832.

Ὁ Πρόεδρος Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ, Δ. ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ, Α.
ΖΑΪΜΗΣ, Γ. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Α. ΜΕΤΑΞΑΣ, Δ. ΠΑΛΠΟΥΤΑΣ,
Κ. ΜΠΟΤΣΑΡΗΣ.

Ὁ Γραμματέας της Επικρατείας Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΣ.

Αρ. 103. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διατάττει.

Α. Ο Κ. Παναγιώτης Δεσποτόπουλος διορίζεται Ὑγειο
νομαρχιάρχης Βοστίτσας.

Β. Ο Γραμματέας της Επικρατείας να ενεργήσῃ τὸ πα-
ρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 23 Ἀπριλίου 1832.

Ὁ Πρόεδρος Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ, Δ. ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ, Α.
ΖΑΪΜΗΣ, Γ. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Κ. ΜΠΟΤΣΑΡΗΣ, Α. ΜΕΤΑ-
ΞΑΣ, Δ. ΠΑΛΠΟΥΤΑΣ.

Ὁ Γραμματέας της Επικρατείας Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΣ.

Αρ. 104. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διατάττει.

Α. Ο Κ. Πανάγος Χρυσανθόπουλος διορίζεται Εἰρηνοδί-
κης Βοστίτσας.

Β. Ο Γραμματέας της Επικρατείας να ενεργήσῃ τὸ πα-
ρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 23 Ἀπριλίου 1832.

Ὁ Πρόεδρος Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ, Δ. ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ, Α.
ΖΑΪΜΗΣ, Γ. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Κ. ΜΠΟΤΣΑΡΗΣ, Α. ΜΕΤΑ-
ΞΑΣ, Δ. ΠΑΛΠΟΥΤΑΣ.

Ὁ Γραμματέας της Επικρατείας Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΣ.

Τὰ λοιπὰ τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ διατριβῆς:
Ἐπικρίσεις τοῦ πολιτικικοῦ συστήματος
τῆς πεπραμένης Κυβερνήσεως.

Ἀλλὰ παύομαι ἐκτραχυδῶν τὰς κοινὰς δυστυχίας· αἰ-

σθάνομαι, ὅτι δὲν ἔχω τὴν καρτερίαν, καὶ ὁ κάλαμος μοὶ
ἀπαρνείται τὴν τοιαύτην ὑπηρεσίαν. Ὑπερπληθὺ πολλῶν μη-
νῶν διχαστήριον, συνάπτων δύο Κυβερνήσεων τὰς προχθεῖς,
ἐνὸς ὁμοῦ συστήματος, καὶ λαμβάνων τ' ἀποτελέσματα μό-
νον, ὁμοιόμορφα καὶ αὐτὰ διὰ τὴν ταυτότητα τοῦ συστή-
ματος. Εἶναι γνώριμον, ὅτι πανταχόθεν διήγειρον φωνὴν ζη-
τούντες Σύνταγμα καὶ Συνέλευσιν.

Ἀλλ' οὐκ Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνωνι ἔνδανει θυμῷ.

Καὶ τῆς μεγάλῃς ἐρίδος ἐλπεινὸν ἀποτέλεσμα ὑπῆρξεν ἡ ἀ-
κρωτηρίασις τῆς ἀληθείας ὡραιότερας καὶ δυσεπανορθώτου δύ-
νάμεως τοῦ Κράτους, καὶ ἡ ἐπανάστασις τέλος.

Μηδὲν ἄρα παράδοξον, ἀλλὰ μάλιστα ἐπόμενον ἦτον νὰ
φθάσωσι τὰ πράγματα εἰς τὴν τοιαύτην καταστροφὴν, ἀφοῦ
μάλιστα καὶ τὸ Ταμεῖον ἐπασχεν ἐνδεῖαν δεινὴν καὶ ἀθερά-
πυτον ἐξωθεν, καὶ νὰ λάβῃ ὁ Καποδιστριακὸς οἶκος πα-
ραπλησίαν τύχην μετὰ τὸν οἶκον τῶν Στουάρτων ἐν Ἀγγλίᾳ,
οἱ ὅπετοι, ἐρχομὸν ὄντες τῆς ἀπολύτου ἐξουσίας, ἐζήτησαν νὰ
καταστήσωσι τὴν ἡγεμονικὴν αὐτῶν δύναμιν ἀπεριόστην.

Ἀλλὰ μὴ νομίτῃ τις, πρὸς θεοῦ, ὅτι συνηγορῶ ἐνταῦθα
ὑπὲρ τῆς τυραννοκρατίας· ἄπαγε! Ἐγὼ ἀροσιόμαι τὸ τοι-
οῦτον ὡς ἀποτρόπαιον· ἀνέφερον δὲ μόνον, διότι παρατηρῶ,
ὅτι οἱ φιλαρχοὶ τῶν ἀνθρώπων δὲν σωφρονίζονται ἐκ παρ-
δείγματος ἄλλοτρίων δυστυχημάτων, διότι πρὸ πολλοῦ
ὁμολόγησα (εἰς τὸ περὶ ὠρελείας τ. πολ. ἐπιστ. λογιδριὸν
μου σελ. 28) ὅτι ἐκ τῶν ἐλαττωμάτων καὶ προτερημάτων
τῶν ἡγεμόνων κρίνεται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἡ εὐδαιμονία
καὶ κακοδαιμονία τῶν λαῶν, διότι θεωρῶ, ὡς εἶπον ἐκεῖ,
ὅτι ὁ κίνδυνος δὲν προῆλθε, διότι ἐζητήθη δικαία καὶ
κατὰ σύνταξιν ἐλευθερία· ἀλλὰ διότι ἐνηγκλήσθη ἡ Κυβέρ-
νησις τὸ τῆς ἀντενεργείας σύστημα.

Οἱ αὐτοὶ κακὰ τύχει ἀνὴρ, ἄλλοι κακὰ τύχων.

Ἢ δὲ κακὴ βουλὴ τῶ βουλευσάντι κακίστη.

Τὸ σύστημα τῆς ἀντενεργείας αὐστηρῶς φυλαττόμενον,
χειραγωγεῖ εἰς τὴν πολιτικὴν λειποθυμίαν, καὶ μάρτυς
τούτου ἀψευδής ἡ ἱστορία· ἡ δὲ Ἰσπανία καὶ Ἰταλία συντε-
λοῦσιν ὡς παράδειγμα. « Ὅπου δεσπόζει τὸ σύστημα τῆς
• ἀντενεργείας, λέγει ὁ Ποέλιτς, ἐπεξὶ ὧν τὰ ἀποτελέσματα
• αὐτοῦ, ἐκεῖ ὀλιγανθρωπία, ἐκλείπει ἡ εὐπραγία, ἀφῃς ὁ
• πλοῦτος, ἡ ἀγάπη καὶ πεποιθήσις, τ' ἀγαθὰ πάντα φου-
• δα· οἱ ἡγεμόνες δὲν ἄρχουσι μετὰ βεβαιότητος τῶν λαῶν,
• καὶ τὸ ὑπῆκοον καταδύεται εἰς τὴν σαρπρότητα τῆς δει-
• σιδαίμονιάς, μιληκακότητος καὶ φυγοπονίας. ἔθνος ῥαχέν-
• δυτον, δεισιδαῖμον, ὑπὸ ἰησουϊτῶν καὶ καλογέρων διοι-
• κουμενον, διὰ τῆς πυρᾶς τοῦ ἱεροῦ δικαστηρίου ἀπὸ πάσης
• γενναίας ιδέας μετρίκην καὶ ἐκπληξιν ἀναστελλόμενον, ἐν
• τῇ ἀλλοδαπῇ καταρρονούμενον, καὶ ἐν τῇ ἱστορίᾳ μετα-
• γενεστέρων χρόνων ἐλεούμενον ἕνεκα τῆς ὀλιβερᾶς αὐτοῦ
• τύχης, εἶναι ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον στενάζει ὑπὸ τὴν δύνα-
• μιν τῆς ἀντενεργείας· ἐπειδὴ μία μόνη ἀνάπαυσις
• συνεχωρήθη εἰς αὐτό, ἡ ἀνάπαυσις τῶν κοιμητηρίων. »

Κατόπιν τούτων μὲν φαίνεται ἀναγκαῖον νὰ ἀπαντήσω
τὴν ἐξῆς ἀντιρρησην. Σὺ ἐπλάσας ἡμῖν γνώμην δημοσίαν,
τὴν ὅποιαν ἐπ' ἀνέστησας κατὰ τῆς Κυβερνήσεως, ἐν ᾗ εἰς
τὴν Ἑλλάδα γνώμη τοιαύτη κυρίως δὲ δύναται νὰ ὑπάρχῃ.

Ὁμολογουμένως ἡ δημοσία γνώμη εἰς τὴν Ἑλλάδα ση-
ματίζεται, ἡ μαρτυρεῖται κατὰ τὴν δοξὴν ὀλίγων· καὶ ὅτι ὀλί-
γοι ἐνταῦθα ἐφῆκταν μέχρι τοῦδε εἰς τὴν πολιτικὴν κλιτί-
ωσιν, τοῦτέστιν εἰς ἐναργὴ κατὰληψιν τοῦ παρόντος τῆς Πα-

91. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
 Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
 Διατάττει.
 Α'. Ο Κ. Ευστράτιος Πατρίδης διορίζεται Διοικητής Ναυ-
 πλίου και Βενετικού.
 Β'. Ο Γραμματέας της Επικρατείας να ενεργήσῃ τὸ παρὸν
 διάταγμα.
 Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 19 Ἀπριλίου 1832.
 Ο Πρόεδρος Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ, Δ. ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ, Α.
 ΖΑΪΜΗΣ, Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Κ. ΜΠΟΤΣΑΡΗΣ, Δ. ΠΛΑΠΟΥ-
 ΤΑΣ, Α. ΜΕΤΑΞΑΣ.
 Ο Γραμματέας της Επικρατείας Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΣ.

93. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
 Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
 Διατάττει.
 Α. Ο Κ. Σπυρίδων Σπηλιωτόπουλος διορίζεται Διοικη-
 τὴς Π. Πατρῶν ἀντὶ τοῦ Κ. Ἰω. Τομπανίκου παραιτη-
 θέντος.
 Β'. Ο Γραμματέας της Επικρατείας να ενεργήσῃ τὸ πα-
 ρὸν διάταγμα.
 Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 21 Ἀπριλίου 1832.
 Ο Πρόεδρος Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ, Δ. ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ, Α.
 ΖΑΪΜΗΣ, Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Κ. ΜΠΟΤΣΑΡΗΣ, Δ. ΠΛΑΠΟΥ-
 ΤΑΣ, Α. ΜΕΤΑΞΑΣ.
 Ο Γραμματέας της Επικρατείας Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΣ.

94. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
 Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
 Διατάττει.
 Α. Ο Κ. Κωνσταντῖνος Κωνσταντόπουλος Φεγγαῶς διο-
 ρίζεται Διοικητής Καλαβρύτων ἀντὶ τοῦ Κ. Πελοπίδου.
 Β'. Ο Γραμματέας της Επικρατείας να ενεργήσῃ τὸ πα-
 ρὸν διάταγμα.
 Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 21 Ἀπριλίου 1832.
 Ο Πρόεδρος Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ, Δ. ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ, Α.
 ΖΑΪΜΗΣ, Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Κ. ΜΠΟΤΣΑΡΗΣ, Δ. ΠΛΑΠΟΥ-
 ΤΑΣ, Α. ΜΕΤΑΞΑΣ.
 Ο Γραμματέας της Επικρατείας Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΣ.

95. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
 Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
 Διατάττει.
 Α. Ο Κ. Αναγνώστης Ζαφειρόπουλος διορίζεται Διοικητής
 Φαναρίου καὶ Πύργου.
 Β'. Ο Γραμματέας της Επικρατείας να ενεργήσῃ τὸ πα-
 ρὸν διάταγμα.
 Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 21 Ἀπριλίου 1832.
 Ο Πρόεδρος Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ, Δ. ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ, Α.
 ΖΑΪΜΗΣ, Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Κ. ΜΠΟΤΣΑΡΗΣ, Δ. ΠΛΑΠΟΥ-
 ΤΑΣ, Α. ΜΕΤΑΞΑΣ.
 Ο Γραμματέας της Επικρατείας Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΣ.

96. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
 Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
 Διατάττει.
 Α. Ο Κ. Ἰω. Σούτσος διορίζεται Διοικητής Μεσολογγίου,
 καὶ Ἀνατολικοῦ ἀντὶ τοῦ Κ. Κ. Μεταλᾶ.

Β'. Ο Γραμματέας της Επικρατείας να ενεργήσῃ τὸ πα-
 ρὸν διάταγμα.
 Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 21 Ἀπριλίου 1832.
 Ο Πρόεδρος Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ, Δ. ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ, Α.
 ΖΑΪΜΗΣ, Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Κ. ΜΠΟΤΣΑΡΗΣ, Δ. ΠΛΑΠΟΥ-
 ΤΑΣ, Α. ΜΕΤΑΞΑΣ,
 Ο Γραμματέας της Επικρατείας Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΣ.

97. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
 Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
 Διατάττει.
 Α. Ο Κ. Χριστόφορος Παρράνδος διορίζεται Διοικητής
 Σκοπέλου, Σκύρου, Σκιάθου καὶ Ἠλιοδρομίων ἀντὶ τοῦ
 Κ. Ἰω. Θεοτόκη.
 Β'. Ο Γραμματέας της Επικρατείας να ενεργήσῃ τὸ πα-
 ρὸν διάταγμα.
 Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 21 Ἀπριλίου 1832.
 Ο Πρόεδρος Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ, Δ. ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ, Α.
 ΖΑΪΜΗΣ, Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Κ. ΜΠΟΤΣΑΡΗΣ, Δ. ΠΛΑΠΟΥ-
 ΤΑΣ, Α. ΜΕΤΑΞΑΣ.
 Ο Γραμματέας της Επικρατείας Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΣ.

98. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
 Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
 Διατάττει.
 Α. Ο Κ. Γρηγόριος Παλιολόγος διορίζεται Διοικητής
 τοῦ κατὰ τὴν Τίρυνθα προτύτου ἀγροκηπίου.
 Β'. Ο Γραμματέας της Επικρατείας να ενεργήσῃ τὸ πα-
 ρὸν διάταγμα.
 Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 21 Ἀπριλίου 1832.
 Ο Πρόεδρος Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ, Δ. ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ, Α.
 ΖΑΪΜΗΣ, Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Κ. ΜΠΟΤΣΑΡΗΣ, Δ. ΠΛΑΠΟΥ-
 ΤΑΣ, Α. ΜΕΤΑΞΑΣ.
 Ο Γραμματέας της Επικρατείας Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΣ.

99. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
 Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
 Διατάττει.
 Α. Ο Κ. Πέτρος Καψάλης διορίζεται Διοικητής Βοστίτσας
 ἀντὶ τοῦ Κυρίου Δ. Νικολοπούλου.
 Β'. Ο Γραμματέας της Επικρατείας να ενεργήσῃ τὸ πα-
 ρὸν διάταγμα.
 Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 21 Ἀπριλίου 1832.
 Ο Πρόεδρος Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ, Δ. ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ, Α.
 ΖΑΪΜΗΣ, Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Κ. ΜΠΟΤΣΑΡΗΣ, Δ. ΠΛΑΠΟΥ-
 ΤΑΣ, Α. ΜΕΤΑΞΑΣ.

100. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
 Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
 Διατάττει.
 Α. Ο Κ. Πανάγος Δηλιγιάννης διορίζεται Διοικητής Γα-
 στούνης.
 Β'. Γραμματέας της Επικρατείας να ενεργήσῃ τὸ πα-
 ρὸν διάταγμα.
 Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 21 Ἀπριλίου 1832.
 Ο Πρόεδρος Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ, Δ. ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ, Α.
 ΖΑΪΜΗΣ, Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Κ. ΜΠΟΤΣΑΡΗΣ, Δ. ΠΛΑΠΟΥ-
 ΤΑΣ, Α. ΜΕΤΑΞΑΣ.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Α. 004.
Ετους 1832.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ.
Ετήσια Φόρος 36.
Εξαμηνιαία 18.
Τριμηνιαία 9.
Αἱ συνδρομαὶ γίνονται, ἐνταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ
τῆς Ἐφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κρά-
τους παρὰ ταῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ.

ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 30 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1832.

ΕΠΙΣΗΜΑ.

Αρ. 8. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ. Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχουσα ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπ' Αρ. 97 ἀνθορᾶν τοῦ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Γραμματέως περὶ χαρτονομισμάτων, ἐξ ἧς προκύπτει, ὅτι τὰ ἐκδοθέντα, καὶ εἴτε εἰς τὸ Ταμεῖον, εἴτε εἰς χεῖρας διαφόρων πολιτῶν εὐρισκόμενα χαρτονομίσματα, ἀρχόμενα ἀπὸ τοῦ Αρ. 8,001 καὶ λήγοντα εἰς τὸν Αρ. 49,670, συμποσύνται εἰς τὴν τιμὴν Φοιν. 500,000.

Φροντίζουσα νὰ μὴ βλαφθῇ ἡ δημοτικὴ πίστις, οὐδὲ νὰ ἀδικηθῶσιν οἱ ἔχοντες τὰ χαρτονομίσματα πολιτείας, ἕως ὅτου ἀποφασίσῃ περὶ τῶν χαρτονομισμάτων ἡ προσεγγίζουσα Ἐθνικὴ Συνέλευσις.

Λαβοῦσα καὶ τὴν γνώμην τῆς Γερουσίας,
Διατάττει.

Α. Τὸ Ταμεῖον δὲν θέλει δώσῃ εἰς κάμμιαν τῶν ἀπὸ τοῦδε γινομένων πληρωμῶν χαρτονομίσματα, ἀλλὰ θέλει φυλάττει τὰ ἤδη εὐρισκόμενα εἰς αὐτὸ, ἢ ὅσα ἤθελον εἰσχεθῇ τυχὸν ἀπὸ λειψύων παλαιῶν λογαριασμῶν.

Β. Τὰ χαρτονομίσματα δὲν εἶναι τοῦ λοιποῦ δεκτὰ εἰς πληρωμὴν τελωνιακῶν, ὑγειονομολιμεναρχικῶν, ἢ ἄλλων δικαιωμάτων.

Γ. Δὲν εἶναι δεκτὰ ἐπίσης εἰς πληρωμὴν τῆς πρώτης δόσεως τῶν ἐνοικιασθητομένων προσόδων· θέλει δὲ τὰ δεχθῇ τὸ Ταμεῖον εἰς ἀναλογία· ἐνὸς τριτοῦ εἰς τὴν δευτέραν καὶ τρίτην δόσιν, καὶ θέλει τὰ φυλάττει μέχρι τῆς ἀποφάσεως τῆς Συνελεύσεως.

Δ. Ὁ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Γραμματεὺς θέλει ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα, φροντίζων συγχρόνως νὰ γνωστοποιήσῃ εἰς τὸ κοινὸν, ὅτι τὰ ἐκδοθέντα χαρτονομίσματα, ἀρχόμενα ἀπὸ τοῦ Αρ. 8,001 καὶ λήγοντα εἰς τὸν Αρ. 49,670, φέροντα ὅλα ὁμοῦ τὴν τιμὴν Φοιν. 500,000, εἶναι τὰ μόνα γνήσια· ὅσα δὲ ἤθελον φέρει ἡ ἐλλάσσονα τοῦ Αριθ. 8,001, ἢ μείζονα τοῦ 49,670, εἶναι νόθα καὶ ἄκυρα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 25 Ἀπριλίου 1832.

Ὁ Πρόεδρος Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ, Δ. ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ, Α. ΖΑΪΜΗΣ, Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Δ. ΠΑΛΠΟΥΓΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Γραμματεὺς Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

Αρ. 164. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ. ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ. Η ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

Πρὸς τοὺς κατὰ τὴν Ἐπικράτειαν Τελῶνας καὶ Ὑγειονομολιμεναρχάς.

Κατὰ τὸ ὑπ' Αρ. 8 Διάταγμα τῆς Κυβερνήσεως, προσκαλεῖσθε νὰ μὴ δέχεσθε τοῦ λοιποῦ χαρτονομίσματα εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν τελωνιακῶν καὶ ὑγειονομολιμεναρχικῶν δικαιωμάτων.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 26 Ἀπριλίου 1832.
Ὁ Γραμματεὺς Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

Αρ. 173. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ. Η ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

Κατὰ συνέπειαν τοῦ ὑπ' Αρ. 8 διατάγματος τῆς Διοικητικῆς Επιτροπῆς τῆς Ἑλλάδος

Εἰδοποιεῖ,

Ὅτι τὰ ἐκδοθέντα παρὰ τῆς ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς Επιτροπῆς χαρτονομίσματα ἀρχόμενα ἀπὸ τοῦ Αρ. 8,001 καὶ λήγοντα εἰς τὸν Αρ. 49,670 (τῆς αὐτῆς τραπεζῆς) φέροντα ὅλα ὁμοῦ τὴν τιμὴν Φοιν. 500,000, εἶναι τὰ μόνα γνήσια· ὅσα δὲ ἤθελον φέρει ἡ ἐλλάσσονα ἀριθμὸν τοῦ 8,001, ἢ μείζονα τοῦ 49,670, εἶναι νόθα, καὶ ἐπομένως ἄκυρα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 27 Ἀπριλίου 1832.
Ὁ Γραμματεὺς Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

Αρ. 89. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ. Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ **Διατάττει.**

Α. Ὁ Κ. Δημάρχης Ἱερομνήμων διορίζεται Διοικητικὸς Τοποτηρητὴς Ἀργούς.

Β. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.
Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 19 Ἀπριλίου 1832.

Ὁ Πρόεδρος Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ, Δ. ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ, Α. ΖΑΪΜΗΣ, Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Κ. ΜΠΟΤΣΑΡΗΣ, Α. ΜΕΤΑΞΑΣ, Δ. ΠΑΛΠΟΥΓΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Α. ΧΡΗΣΤΙΑΝΗΣ.

προθεσμία εκείνη πρὸ πολλῶ παρήλθε, καὶ ὁδεὶς κατὰ τὴν ἐννοίαν τῆ παρυσίασθῃ.

Καταχωρεῖται ἑτέρα διὰ μηνῶν προθεσμία εἰς τὰς ἔχοντες κληρονομικὸν δικαίωμα ἐπὶ τῆς περιστείας τῆ ἀποθανόντος Α. Φακιώλη· καὶ εἰάν ἐντὸς αὐτῶν δὲν παρυσιασθῶσι, τὸ δικαστήριον θέλει ἐνεργήσῃ ὅ,τι ὁ νόμος τὸ διατάττει.

Ἀντίγραφον τῆ παρόντος νὰ κολληθῇ εἰς τὴν κατοικίαν τῆ ἀποθανόντος Α. Φακιώλη, ἕτερον εἰς τὴν θύραν τῆ Δικαστηρίου, καὶ νὰ καταχωρηθῇ εἰς τὴν Γενικὴν Ἐφημερίδα.

Ἐν Αἰγίνῃ, τὴν 12 Μαρτίου 1832.

Ὁ Πρόεδρος Α. ΧΡΗΣΤΟΠΟΥΛΟΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Σπ. Τριανταφύλλης.

Ἄρ. 1,808. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Τὸ Πρωτόκλητον Μυκῶν καὶ Σύρας
Δικαστήριον.

Κατὰ συνέπειαν τῆ προγράμματος ὑπ' Ἄρ. 1,473 καταχωρηθέντος εἰς τὸ παράρτημα τῆς ὑπ' Ἄρ. 9 Ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος τῆ τρέχοντος ἔτους.

Κατὰ συνέπειαν ἀναφορᾶς τοῦ Κ. Ἰω. Γεφυριώτη Κερκυραίου χρονολογημένης τὴν 10 τῆ παρόντος μηνὸς Μαρτίου καὶ

Κατὰ συνέπειαν τῆ ἀρθρο 506 τῆ λς' κεφαλαίς τῆς Πολ. Διαδικασίας προσκαλῶνται διὰ τῆ παρόντος δημοσίῃ τρόπῃ καὶ ἐκ δευτέρῃ ἅπαντες οἱ ἔχοντες δικαίωμα κληρονομίας ἐπὶ τῆς περιστείας τῆ ἀποβιώσαντος Σπυριδῶνος Κλάδου Κερκυραίου, ἐπὶ τῆς ἰποίας ἐξαίτεται ἡ ἀναγνωριθῇ κληρονόμος ὁ Κ. Ἰ. Γεφυριώτης, ἵνα παρυσιασθῶντες εἰς τὸ Δικαστήριον εἴτε προσωπικῶς, εἴτε ἐπιτροπικῶς ἐντὸς δύο μηνῶν, ἀφ' ἧς ἡμέρας τὸ παρὸν πρόγραμμα καταχωρηθῇ εἰς τὴν Γεν. Ἐφημερίδα τῆς Ἑλλάδος, παρυσήσωσι καὶ ὅποια ἔχουσι δικαίωμα τὸν ἀντίον, θέλει ἐνεργηθῶσιν ἐπομένως ὅσα οἱ νόμοι εἰρίζουσιν.

Τὸ παρὸν νὰ καταχωρηθῇ εἰς τὸ Φύλλον τῆς Γεν. Ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος, νὰ δημοσιευθῇ παταχῶς

τῆς πόλεως Μυκῶν εἰς ἐπὶ τῆς, καὶ ἀντίγραφον αὐτῆς νὰ κολληθῇ εἰς τὴν θύραν τῆ Δικαστηρίου.

Ἐν Μυκῶν, τὴν 12 Μαρτίου 1832.

Ὁ Πρ. Πρόεδρος Ι. ΒΕΛΚΗΣ.

Ὁ Γραμ. Α. Βόβος.

Ἄρ. 1,712 ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Τὸ Πρωτόκλητον Δικαστήριον Λακεδαιμόνιος καὶ Μονεμβασίας.

Ὁ Κ. Ἰω. Μόρφης ἐπίτροπος τῆς συζύγου Ζ. Φασαλοπέλας παρυσίασεν ἀναφορὰν εἰς τὸ Δικαστήριον μηνολογημένην τὴν 11 Μαρτίου 1832, ὅς ἡς ἐξαίτεται ἡ ἀναγνωριθῇ ἡ ἐντολὴς τῆ συγκληρονόμος εἰς τὴν περιστείαν τῆ ἀποθανόντος αὐταδέλφου τῆς Γεωργίας ἀπὸ Γεωργίου Χωρίου τῆς ἐπαρχίας Λακεδαιμόνιος, καὶ νὰ γνωστοποιηθῇ ἡ ἀπαίτησις τῆς αὐτῆς εἰς τὰς Κ. Παναγιώτην Κυπαρισσόπελον καὶ Πέτρον Νικολόπελον συνεταίρους τῆ ἀποθανόντος παροικῶντας εἰς Ζάκυνθον.

Γνωστοποιῶνται λοιπὸν περὶ αὐτῆς τῆς παγίης τῆς τελευτήσαντος Κ. Παρασκευᾶς Φασαλᾶς καὶ υἱὸς τῆς Ἠλίας Φασαλόπελος, καὶ ὅλοι οἱ λοιποὶ συγγενεῖς (ἀν ὑπάρχον) τῆ ἀποθανόντος, καὶ ὅσοι νομίζουσιν, ὅτι ἔχουσιν δικαίωμα εἰς τὴν περιστείαν αὐτῆς, καὶ προσκαλῶνται νὰ ἐμφανισθῶν εἰς τὸ Δικαστήριον ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆ παρόντος προγράμματος, εἴτε προσωπικῶς, εἴτε δια τακτικῶν ἐπιτρόπων.

Ἀντίγραφον τῆ παρόντος νὰ κολληθῇ εἰς τὴν θύραν τῆ Δικαστηρίου, εἰς τὴν τῆς ἐκκλησίας, εἰς τὴν ἀγορὰν, καὶ ἕτερον νὰ πεμφθῇ εἰς τὸν ἐκδότην τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος, διὰ νὰ καταχωρήσῃ εἰς τὴν προσεχῆς φύλλον τῆς Ἐφημερίδος.

Ἐν Μιδεᾷ, τὴν 14 Μαρτίου 1832.

Ὁ Πρ. Πρόεδρος Ν. ΠΗΛΛΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Π. Δεάγγελος.

ΕΝ Τῇ ΕΘΝΙΚῇ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ.

δυνάμει τῆς § 505 τῆς Πολ. Διαδικασίας διὰ τῆς ὑπ' Αρ. 366 γνωστοποιήσεώς τε τὴν 16 Μαρτίου 1831, καταχωρηθείσης εἰς τὸ παράρτημα τῆς Φύλ. 27 τῆς Γεν. Ἐφημερίδος τῆς 1831 τὰ περὶ τῆς ἀποβαλλομένης αἰτήσεως, καὶ εἰς τὰς ἀπόντας ἀνώστους συγγενεῖς (ὧν ὑπάρχωσι) παραχωρήσαντο τοῖς 24 ἡμερῶν προθεσμίαν, ἵνα ἐμφανισθῶσιν αὐτοπροσώπως, ἢ διὰ νομίμου Ἐπιτρόπου πρὸς διεκδίκησιν τῶν δικαίων των.

Ἀλλὰ καὶ αὐθις δυνάμει τῆς ἀρθ. 218 τῆς αὐτῆς Διαδικασίας ἀνανεῖν τὴν ἐπ' αὐτῷ κλήσιν τε, προκαλεῖ αὐτὰς ἐκ δευτέρου, νὰ ἐμφανισθῶσιν, ἢ ἄνω, ἐντὶς δύο μηνῶν μετὰ τὴν καταχώρησιν τῆς παρῆς εἰς τὴν Γεν. Ἐφημερίδα ἄλλως, τὸ Δικαστήριον θέλει προχωρήσει εἰς τὴν δίκην κατὰ τὸν νόμον.

Ἐν Σκοπέλῳ, τὴν 16 Ἰανουαρίου 1832.

Ὁ Πρόεδρος Π. ΗΛΙΑΔΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Γ. Κ. Ἰσχομάχος.

Ἀρ. 414. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Τὸ ἐν Γασένη Πρωτόκλητον.

Ἐπειδὴ ὁ Θεόδωρος Μάξιμος Χῖος κάτοικος εἰς Γλαρέντσαν φρονεθεὶς παρὰ τινων ληστῶν ἐγκατέλιπε κινητὴν καὶ ἀκίνητον περισίαν, εἰδοποιῶνται διὰ τῆς παρόντος οἱ κληρονόμοι αὐτοῦ, ἵνα ἐμφανισθῶσιν ἐνώπιον τῆς Δικαστικῆς τέτης, καὶ δικαιοῦντες τὸν τίτλον των κατὰ τὸν νόμον παραλάβωσιν αὐτήν. Ἀντίγραφον τῆς παρόντος προγεύματος νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γεν. Ἐφημερίδος.

Ἐν Γασένη, τὴν 14 Φεβρουαρίου 1832.

Ὁ Πρόεδρος Χ. ΚΡΑΣΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Α. Χ. Λόντος.

Ἀρ. 2,152 ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Τὸ Πρωτόκλητον Π. Πατρῶν καὶ Βοστίτσης ὡς ἐμπορικόν,

Ἀναγνῶν τὴν σημερινὴν ἀναφορὰν τῆς ἐν Πάτραις ἐμπορευομένης Ἰω. Παπαποστολοπέλου ἐκ Λαρίσσης, ἀναφέροντος, ὅτι πρὸς δύο ἡμερῶν ἔπαυσε τὰς πληρωμὰς τε δυσυχήσας ἐκ τῶν περιστάσεων κτλ.

Λαβὼν ὑπ' ἑψη τὸν ὑπ' αὐτὴν κατάλογον τῆς ἰδίας περὶ τῶν χρεῶν τε, ἀναβαινόντων εἰς Γρ. 6061132

Παρατηρεῖ,

Α'. Ὅτι κατὰ νόμον (βιβλ. γ' τῆς Ἐμπορικῆς Γαλλικῆς κώδικος.) "Οἱ παύοντες τὰς πληρωμὰς ἐμπορεῖται ἐννοῶνται ὡς πτωχεύσαντες."

Β'. Ὅτι, εἰδοποιημένης τῆς πτωχεύσεως ταύτης παρὰ τῆς αὐτῆς πτωχεύσαντος ἐμπορεῖται, τὸ Δικαστήριον ὀφείλει νὰ συμμορφωθῇ ἀμέσως μὲ τὰ παρὰ τῆς νόμου εἰς ὁμοίας περιπτώσεις διακελευόμενα.

Ὅθεν διορίζει.

Α'. Κυρύττεται ἡ πτώχευσις τῆς ἐκ Λαρίσσης καὶ εἰς Πάτραις ἐμπορευομένης Ἰω. Παπαποστολοπέλου.

Β'. Ἡ πτώχευσις τε ἀρχεταὶ ἀπὸ τῆς 13 μαιουτουτος, ὅτε, ὡς ὁ ἴδιος ἀναφέρει, ἔπαυσε τῶν πληρωμῶν τε.

Γ'. Διατάττεται ἡ σφράγισις τῆς ἀποθήκης τε, πραγματειῶν τε, τραπεζῶν, κιβωτίων, κατασίχων, βιβλίων, χαρτίων, καὶ πάσης τῆς κινητῆς αὐτῆς περιουσίας.

Δ'. Διορίζεται ἐπιτροποδικατῆς τῆς πτωχεύσεως ταύτης ὁ δικαστικὸς σύμβουλος Κ. Π. Μέγαρης, πρᾶκτως δὲ αὐτῆς ὁ ἐκ τῶν ἀναφερομένων δανειστῶν τῆς πτωχεύσαντος Κ. Σιδέρης καὶ Μαργαρίτης, οἵτινες θέλουν ἐνεργήσαι τὰ κατὰ νόμον.

Ε'. Ἐπιτάττεται ἡ ὑπὸ Φύλαξιν κράτησις τοῦ πτωχεύσαντος Ἰω. Παπαποστολοπέλου.

ΣΤ'. Ὁ ἐπαρχιακὸς Εἰρηνοδίκης Πατρῶν θέλει ἐνεργήσαι τὰ ἐν τῷ τρίτῳ ἀρθρῷ τῆς παρῆς, ἀναφερόμενος εἰς τὸ Δικαστήριον ἀκριβῶς περὶ τῶν πρακτικῶν τε.

Ζ'. Ἡ Ἀστυνομία Π. Πατρῶν θέλει ἐνεργήσαι τὸ Ε' ἀρθρον.

Η'. Ἡ παρῆσα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γεν. Ἐφημερίδος, τοιχοκολλημένη προσέτι εἰς τὸ Δικαστήριον, εἰς τὴν ἀγορὰν Π. Πατρῶν καὶ εἰς τὴν μητρόπολιν, καὶ εἰς τὴν ἀποθήκην καὶ οἰκίαν τῆς πτωχεύσαντος. θέλει δὲ γνωστοποιηθῇ εἰς τὸν Εἰρηνοδικὴν καὶ τὴν Ἀστυνομίαν Π. Πατρῶν, καὶ τὰς ὀνομαζόμεντας ἐπιτροποδικατῆν καὶ πρᾶκτορα διὰ τὴν ἐνεργειάν της.

Ἐξεδόθη ἐν Πάτραις, τὴν 15 Φεβρουαρίου 1832.

Ὁ Δικαστικὸς σύμβουλος ἀντὶ τῆς Προέδρου

ΑΓΓΕΛΗΣ ΡΗΓΟΠΟΥΛΟΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Μ. Κασσιέρης.

λίαντας καὶ τοῦ πνεύματος τοῦ Συντάγματος, καὶ ἐπομένως οἱ ὅλγοι δύνανται νὰ κρίνωσι περὶ τῆς συμφωνίας ἢ ἐναντιότητος τῶν πράξεων τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τοὺς θεμελιώδεις νόμους κτλ. Ὁ δὲ λαὸς, ἐπειδὴ διὰ τε τὴν ἀνατροφὴν καὶ τὴν ἀλλήν αὐτοῦ ἀστυκὴν ἐπιτήδευσιν, δὲν δύναται νὰ ἀποκρίνη τὰς ἀπαιτούμενας γνώσεις, ἐξαρτᾶται πάντοτε εἰς τὴν γνώμην αὐτοῦ καὶ κλίσει τῆς χειραγωγίας τῶν ὀλίγων καὶ τίθεται πρὸς ὃν ὅρον τῆς ἐνεργείας αὐτοῦ τὰ διακρίματα ἐκείνων ὥστε θέλει ῥυθμίζεται πάντοτε κατὰ τὴν δόξαν τῶν ὀλίγων, καὶ ἡ γνώμη τούτων θέλει εἶναι καὶ ἡ γνώμη αὐτοῦ, εἰς τὸ ὅποιον συντρέχει μεγάλως καὶ ἡ συνήθεια ἐπιρροή, τὴν ὅποιαν ἔχει πάντοτε ὁ πεπαιδευμένος ἐπὶ τὸν ἀμαθῆ, καὶ ὁ πλούσιος ἐπὶ τὸν πένητα. Ἐντεῦθεν ἐξηγεῖται, διατί ἡ Κυβέρνησις κατςφρόνησε μέχρι τινὸς τὴν κοινὴν ζήτησιν, διότι τάχα δὲν ἦτον ἐκφρασις κοινῆς ἐπιθυμίας ἐκ δυσανεστίας προξενηθείσης διὰ τὴν εἰσχωγὴν τοῦ νέου συστήματος· ἀλλὰ στιγμῆς ἐρεθισμὸς καθ' ὑποβολὴν καὶ παρακίνησιν τῶν ὀλίγων, κατὰ τῶν ὁποίων ἐξετόξευσαν ματαίως καὶ τὸ ψήφισμα τῆς ξενηλασίας, ὥστε νὰ ἄρχωσι τοῦ λοιποῦ ἡσύχως τῶν ἄλλων, ὡς ποιμένης προβάτων, ἢ ὀρθότερον, ἀγέλης ἀδραποδῶν. Ἐντεῦθεν ἐξηγεῖται, διὰ τί ἡ Κυβέρνησις ἔκρινεν ἀναγκαῖον τὸν περιορισμὸν τοῦ τύπου καὶ ἐφοδῆται τὴν δημοσιότητα διὰ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν γνώμην τῶν πολλῶν νὰ σχηματισθῇ κατὰ τὴν τῶν ὀλίγων ἐκείνων· ἀλλ' οἱ λόγοι, εἶπεν ὁ Θουκυδίδης, δὲν φέρουσι ποτὲ βλάβην εἰς τὰ ἔργα· τούναντιον δέ, τὸ νὰ μὴ προδιδασκώμεθα διὰ λόγου περὶ ὧν μέλλομεν νὰ πράξωμεν πρὶν ἐπιχειρήσωμεν εἰς αὐτά. Εἶναι γινώριμον, ὅτι τὸ ἀντιφάρμακον τῆς δημοσιότητος εἶναι ἡ δημοσιότης αὐτὴ πάλιν κατὰ τὴν παροιμίαν, ὅτι ὁ τρώσκας ἔχσεται, καὶ ἀπαρλλάκτως ὡς τὰ τραύματα τῆς λόγχης τοῦ Τηλέφου ἰῶντο διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῆς ἀκίδος τῆς αὐτῆς λόγχης, ὥστε ὁ λόγος τὸν λόγον ἐκκρούων, νὰ ἀναστέλλῃ καὶ ματαιῶσιν τὸ ἀποτέλεσμα· ἕκαστος δὲ ποδηγετούμενος ὑπὸ τῆς ἰδίας κρίσεως νὰ ἐκλέγῃ τὸ κρεῖττον· καὶ δικαίως ἄρα ὁ Τάλευρανδ' ἀπεφάνητο, ὅτι ὁ ἀγχινούστερος πάντων τῶν Κυβερνητῶν τοῦ κόσμου καὶ ὑπουργῶν εἶναι ἡ δημοσιὰ γνώμη. Παντάπασιν ἄρα αἱ Κυβερνήσεις δὲν πρέπει νὰ φοβῶνται τὴν δημοσιότητα· μάλιστα δὲ ἔχουσι καὶ τὸ πλεονέκτημα ἐκ τῆς θέσεως νὰ πιστεύωνται αὐταὶ εὐκολώτερον.

Τὸ ἀντικείμενον λοιπὸν τῶν λόγων μου ἦτον νὰ ἀποδείξω τὴν εἰσχωγὴν τοῦ νέου συστήματος, καὶ οὐχὶ νὰ συγκρίνω παλαιότερα καὶ νεώτερα· καθότι δὲν πρόκειται νὰ ἐκλιζόμεν μεταξὺ δύο κακῶν τὸ ἐλάττω· ἀλλὰ νὰ κρίνωμεν αὐτὰς καθ' ἑαυτὰς τὰς πράξεις· ἔπειτα τὸ παρελθὸν δὲν γίνεται ποτὲ κώλυμα εἰς τὸ νὰ ἀποκατασταθῇ τὸ νεώτερον τέλειον καὶ ὀρθόν· ὅθεν ὡς ἀποδείξιν τῆς κοινῆς εὐχαριστίας δὲν πρέπει νὰ φέρωσι τὴν ὀλιγότητα τῶν ἀμέσων φόρων· ἐπειδὴ τοῦτο εἶναι ἀποτέλεσμα τῶν περιστάσεων καὶ τῆς φύσεως τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας, ἣτις δὲν ἐπιτρέπει εἰς τὸ αὐτοθέλητον τοῦ ἡγεμόνος τῶν φόρων τὴν ἐπιθέσιν.

Καλοὶ μὲν οἱ λόγοι, καὶ ὀρθὴ ἡ θεωρία, θέλουν εἰπεῖ βεβαίως οἱ δοξάζοντες τὰ ἐναντία· ἀλλὰ τὸ μέγα λάθος αὐτῶν εἶναι, ὅτι στηρίζονται ἐπὶ βάσει ψευδοῦς· καθότι τὸ πραγματικὸν ἔχει ἄλλως. Ἀλλ' οἱ τοιοῦτοι ἀπατῶσιν ἑαυ-

τοὺς, καὶ πείθονται, ὅτι δοξάζουσιν ὀρθῶς, διότι τάχα οἱ Ἕλληνες δὲν ἔφθασαν εἰς ἐκείνην τὴν πολιτικὴν ἡλικίωσιν, ἣτις ἀπαιτεῖ Σύνταγμα καὶ τοσαύτην ἐλευθερίαν, καὶ διότι μάλιστα καὶ ἡ ἐκ τῶν περιστάσεων θέσις τῶν περισσοτέρων αὐτῶν δὲν εἶναι ἀρμόδια πρὸς τοῦτο. Τοῦτο ὅμως δὲν ἦτον ἀντικείμενον τῶν ἡμετέρων σκέψεων· καὶ εὐκόλως ἄρα δύναται τις νὰ πεισθῇ, ὅτι τὸ πραγματικὸν δὲν ἔχει ἄλλως, ὅταν περιορισθῇ εἰς αὐτὸ μόνον, ἐπομένως ὅτι καὶ ἡ βᾶσις δὲν εἶναι ψευδής. Ἐπιθυμοῦντες τὴν συμφωνίαν τῶν γνώμων ἐπεχειρήσωμεν τὸν ἔλεγχον τοῦτον τοῦ πολιτικοῦ συστήματος τῆς πεπαιδευμένης Κυβερνήσεως· ὑπάρχει δὲ εἰς τὴν ἐξουσίαν καὶ θέλησιν ἕκαστου νὰ φρονῇ ὡς καὶ πρότερον, καὶ νὰ μὴ δεικνύται διὰ τοῦτο ἐλάττω φιλικῶς, βέβαιος ὢν, ὅτι ἡμεῖς δὲν εἰμεθα ἐκ τῶν εἰωθότων νὰ ἐπιλέγωσι πρὸς τοὺς ἐτεροφρονούντας τὸ

« Οὐποτε μεθ' ἡμῶν ἐκ ταύτου πίνονται ποτηρίου. »

Παρούμενος δὲ ἀναγκάζομαι νὰ στρέψω τὸν λόγον μου πρὸς τὴν ἐνεστῶσαν Κυβέρνησιν, καὶ νὰ ἐνθυμίσω αὐτὴν ἤδη, ἀφ' οὗ ἐξωκαλίσθησαν τὰ ἐμπόδια, ὅτι ὁ νόμος τῆς ἐλευθερίας εἶναι τὸ κοινὸν γινώρισμα τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, καὶ ὅτι διὰ τῆς ἐλευθερίας ταύτης εἶναι κατορθωτὴ ἡ πρόοδος καὶ βελτίωσις τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, πρὸς τὴν ὅποιαν ὁ ἀνθρώπος τρέχει αὐθόρμητος, καὶ ὁ ζῶων λογικόν. « Πρόοδος τῶν ἀτόμων καὶ ἐθνῶν, λέγει ὁ Ποελίτς, εἶναι ἐν » γένει ἡ ἐδράκία βᾶσις τῆς ἐπὶ γῆς τῶν ἀνθρώπων συμβιώσεως, τὸ σχέδιον καὶ ἡ θέλησις τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸ ἡμέτερον » γένος· καὶ ἐπομένως, τὸ ἀπαραίτητον ἔργον πάσης Πολιτείας, ἣτις δὲν ἀγχαῖε νὰ συγχέῃ εἰς αἰωνίαν ἀντιφασιν » τὸν περιορισμὸν τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ πολίτου. »

Ἀλλ' ἡ πρόοδος αὕτη δὲν κατορθῶται ἄλλως, μῆτε διατηρεῖται, εἰμὴ διὰ τῆς καταλλήλου καὶ συμφώνου μέτρου συνταγματικῆς βᾶσεως τῆς Πολιτείας· ἀνατροφῆς τῶν παιδῶν, καὶ διὰ τῆς παραδοχῆς εἰς τὰ πολιτικά, στρατιωτικά καὶ δικαστικά ὑπουργήματα ἀνδρῶν ἐχόντων, ὅσον ἐνεστὶν, ἐπιστημονικὴν ἱκανότητα καὶ ἠθικὴν ἀξίαν· καὶ ἃ, νὰ ἐνθυμηθῶσι πόσῃν δυσχερείᾳ, μίσος καὶ πικρίαν προξένησαν οἱ ὑπηρεταὶ τῆς παρελθούσης Κυβερνήσεως διὰ τῆς ἀτόπου διαγωγῆς αὐτῶν, καὶ ὅποιαν βλάβην προτήψιν διὰ τοῦτου καὶ εἰς ἐκείνην καὶ εἰς τὸ ἔθνος. « Εὐτυχές εἶναι τὸ ἔθνος ἐκεῖνο, λέγει ὁ Ποελίτς, εἰς τοῦ » ὁποῖου τὸ Σύνταγμα, τὴν Κυβέρνησιν καὶ διοίκησιν λαμβάνουσι μετοχὴν ἀπλῶς πολιτικῶς ἡλικίας· οὐχὶ ὅμως τῷ λαῷ » ἐκείνῳ, ὅπου οἱ πολιτικῶς ἀνήλικες εἰς τὸν ἐμπρησμὸν τῆς » ἐπαναστάσεως ἐπιλαμβάνονται τῆς χειραγωγίας τοῦ πολι- » τεύματος, ἢ ὅπου αὐτοὶ ἐκ σφαλμάτων τῶν ἀνωτάτων » ἀρχῶν προσκαλοῦνται εἰς τὰ σπουδαῖα πολιτικὰ ἀξιώ- » ματα! » Καὶ ὅ, νὰ ἔχωσι διὰ παντός εἰς τὴν μνήμην τοὺς ἐξῆς λόγους τοῦ Πλάτωνος. « Ἡμεῖς δὲ καὶ οἱ ἡμέτεροι μιᾶς μητρὸς πάντες ἀδελφοὶ φῶντες, οὐκ ἀξιοῦμεν δοῦλοι οὐδὲ δεσπόται ἀλλήλων εἶναι· ἀλλ' ἡ ἰσωνομία ἡμῶν· ἡ κατὰ φύσιν ἰσωνομίαν ἀναγκάζει ζητεῖν κατὰ νόμον, καὶ μηδενὶ ἄλλῳ ὑπέκειναι ἀλλήλοις ἢ ἀρετῆς δόξῃ καὶ φρονήσεως. »

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 20 Ἀπριλίου 1832.

Γ. Ἀθανασίου.

(ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ.)

ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ἀρ. 483. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Τὸ Πρωτόκλητον Δικαστήριο Τήνυ καὶ Θεσμίων.

Διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 323 γνωστοποιήσεως τῆς Δικαστηρίου κατὰ τὴν καταχωρηθείσας εἰς τὸ παράρτημα τῆς ὑπ' Ἀρ. 21 Φύλλου τῆς Γεν. Ἐφημερίδος τῶν 18 Μαρτίου 1831 προσεκληθῆναι ὁ παρὰ τῆς Νικολάου Ἱερομάρκου Καρταμίτση Τηρίου ἀπὸν ἐυαγόμενος Πέτρος Πέμπτος ἐκ χωρὶς Λουτρῶν. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ παραχωρηθεῖσα πρὸς αὐτὸν προθεσμία παρήλθε, χωρὶς νὰ ἐμφανισθῇ μέχρι τοῦδε, ἀλλ' οὔτε ἐπιτρέπον του ἡ ἀποκατάστασις, προσκαλεῖται καὶ αὐτὸς διὰ τῆς παρῆς ταύτης γνωστοποιήσεως, ἵνα ἐντὸς δύο μηνῶν προθεσμίας μετὰ τὴν διὰ τῆς Γεν. Ἐφημερίδος αὐτῆς δημοσίευσιν ἐμφανισθῇ ἢ αὐτοπροσώπως, ἢ διὰ νομίμου ἐπιτρόπου του, καὶ ἀπολογηθῇ εἰς τὴν κατ' αὐτοῦ κινήσειαν ἀγωγὴν· ἂν δὲ ἐντὸς τῆς δευτέρας ταύτης προθεσμίας δὲν ἐμφανισθῇ, τὸ Δικαστήριο θέλει προδεύσει εἰς τὴν ἀπόφασιν καὶ μέχρι τῆς ἐκτελέσεως αὐτῆς.

Ἡ παρῶσα γνωστοποίησις θέλει κηρυχθῇ μεγαλοφώνως ὑπ' αἰσυνονομικοῦ ὑπηρετῆ ἐν τῷ μέσῳ τῆς πλατείας Τήνης· ἀντίγραφον αὐτῆς ν' ἀφεθῇ εἰς τοὺς πλησιέστερας συγγενεῖς τῆς ἀπόντος, ἑτέρα θέλουν κολληθῇ ἐπὶ τῆς θύρας τῆς τελευταίας κατοικίας του καὶ ἐπὶ τῆς θύρας τῆς Δικαστηρίου τούτης, καὶ ἄλλο νὰ πεμφθῇ πρὸς τὸν ἐκδότην τῆς Γεν. Ἐφημερίδος, διὰ νὰ καταχωρηθῇ εἰς τὸ προσεχὲς Φύλλον αὐτῆς.

Ἐν Τήνῳ, τῇ 4 Μαρτίου 1832.

Ὁ Πρόεδρος Μ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Γ. Στ. Πρωτοψάλτης.

Ἀρ. 5558 ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Τὸ Πρωτόκλητον Ἀργεὺς καὶ Ναυπλίας

Ἀναγγώσαν τὸ ὑπ' Ἀρ. 5,145 πρὸς γράμμα τῆς Δικαστηρίου τέττε, διὰ τῆς ποίᾳ προσεκληθήσονται ὅσοι εἶναι συγγενεῖς τῆς ἀποδιδώσαντος Πάνου Δάρα νὰ ἐμφανισθῶσιν εἰς τὸ βῆμα τέτο τὴν 12 τῆς παρελθόντος Φεβρουαρίου, νὰ συγκριθῶσι συγγενικὸν συμβῆλιν διὰ τὴν ἐκλογὴν κηδεμόνος τῆς κληρονομίας τῆς αὐτῆς Δάρα.

Ἐπειδὴ δὲν ἐνεφανίσθη μέχρι τῆς εἰς τὸ Δικα-

στήριον τέτο καὶνεῖς συγγενεῖς τῆς Δάρα, διὰ νὰ συγκριθῇ οἰκογενειακὸν συμβῆλιν.

Ἐπειδὴ καθ' ὅς τὸ Δικαστήριο ἔλαβε πληροφορίας δὲν εὐρίσκεται ἐνταῦθα καὶνεῖς συγγενεῖς τῆς αὐτῆς Δάρα ἱκανοὶ νὰ ἀναδεχθῇ τὸ βάρος τῆς κηδεμονίας.

Ἐπειδὴ εἶναι ἐπάναγκες νὰ διοριθῇ κηδεμὼν ἀνὴρ τίμιος καὶ ἱκανὸς νὰ ὑπερασπίζῃ τὰ δικαιώματα τῆς προκειμένης κληρονομίας, κατὰ τῆς ὁποίας εἶναι ἤδη κινημένα διὰφοροὶ ἀγωγαί.

Ἐπειδὴ ὁ Κ. Χριστόδουλος Ματακίδης διὰ τὴν τιμιότητά τε καὶ ἐμπειρίαν τε εἶναι κατάλληλος νὰ ἐπιφορτισθῇ τὸ βάρος τῆς προκειμένης κηδεμονίας.

Ἀποφάνεται.

1. Ὁ Κ. Χριστόδουλος Ματακίδης διορίζεται κηδεμὼν τῆς σχολαζέσης κληρονομίας τῆς τελευτήσαντος Πάνου Δάρα ὑπὸ τὰς διατεταγμένας παρὰ τῆς νόμου εὐθύναις.

2. Ὁ διαληφθεὶς Κ. Ματακίδης ὑποχρεῖται νὰ συντάξῃ καὶ παρῃσάσῃ εἰς τὸ Δικαστήριο τέτο ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν διακοινώσεως τῆς παρῆς ἀκριβοῦς ἀπογραφῆς τῆς κινήτης, αὐτοκινήτης καὶ ἀκινήτης περιουσίας τῆς ἀποδιδώσαντος Δάρα.

3. Ἡ παρῶσα πρᾶξις νὰ διακοινωθῇ πρὸς τὸν Κ. Ματακίδην, καὶ πρὸς τὸν δημόσιον συνήγορον τῆς Πελοποννησιακῆς Ἐκκλησίας νὰ καταχωρηθῇ δὲ καὶ εἰς τὴν Γεν. Ἐφημερίδα πρὸς πληροφορίαν ἕτινος ἀνήκει.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 9 Μαρτίου 1832.

Ὁ Πρόεδρος Χ. ΜΗΛΙΑΝΗΣ.

Ὁ Γραμ. Π. Α. Κυπαρίσσης.

Ἀρ. 1855. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Τὸ Πρωτόκλητον Δικαστήριο Πόρου, Αἰγίνης κλπ.

Εἰς τὸ παράρτημα τῆς ὑπ' Ἀρ. 94 Φύλλου τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος κατεχωρήθη πρὸς γράμμα τῆς Δικαστηρίου τέττε ὑπ' Ἀρ. 1,348, δι' ἧς ἀνηγγέλλετο ὁ θάνατος τῆς Ἀλεξάνδρας Φακιώλη Τηρίου, καὶ προσκαλεῖντο ἐπ' αὐτῷ οἱ κληρονόμοι τε, ἵνα ἐντὸς ὠρισμένης προθεσμίας ἐμφανισθῶσιν εἰς τὸ Δικαστήριο, καὶ ἀποδείξουν τὴν τίτλην των παραλάβωσι τὴν περιουσίαν τε.